

Podle slovníku cizích slov je mýtus neskutečný, vymyšlený příběh nebo také bájeslovné pohádkové vyprávění či bludná, klamná víra. Proto se také mýty někdy nazývají legendy. Existují mýty o stvoření světa nebo antických bozích či hrdinech. Legendy starých Řeků dokonce daly vzniknout celému oboru řecké mytologie. Nikdo nemá důkaz, že skutečně existovali, nikdo je neviděl, ale všichni je znají, protože o nich slyšeli z vyprávění. A v této společnosti, z hlediska fantazie velmi pestré, ale z pohledu pravdy nicotné, se zalíbilo některým tvrzením o očkování. Zkusme se na ně podívat bez emocí, jen s odbornými argumenty.

Pravda

Mýtus

Aplikace vakcíny proti více nálezám současně oslabuje imunitu a přetěžuje organismus.

Je tomu spíše naopak, i malí kojenci jsou schopni dobře reagovat na hexavakcínu (kombinaci 6 očkovacích látek), kapacita imunitního systému je mnohem vyšší než počet antigenů ve vakcínách, přirozeně se malé děti setkávají s mnohem větším počtem mikroorganismů a antigenů.

Mýtus

Očkování není bezpečné, vakcíny způsobují mnoho nežádoucích účinků a dokonce úmrtí.

Pokud vůbec mohou dnešní vakcíny způsobit úmrtí, tak je jich řádově milionkrát méně než životů, které zachraňují. Zdravotní efekt je pro očkování příznivější než u naprosté většiny jiných lékařských výkonů či zákroků.

Mýtus

Nejlepší je nemoc prodělat, je to lepší než očkování.

Očkování je menší zátěž než nemoc, u většiny nemocí je i mnohem vyšší riziko zdravotních komplikací, doživotní poškození různých orgánů, případně i úmrtí.

Mýtus

Je třeba zrušit povinné očkování dětí, očkování dětí by mělo být dobrovolné.

Povinné očkování má pro prevenci nález zcela zásadní význam. Pokud by očkování povinné nebylo, došlo by k poklesu proočkování, a ke zvýšenému výskytu nemocí, proti kterým se očkuje, včetně častějších závažných průběhů a komplikací. Před sto lety nebyla rodina, ve které by alespoň jedno dítě nezemřelo jako malé na nějakou infekci, proti které se dnes očkuje.

Mýtus

Očkuje se proti nemoci, které již neexistují.

Očkování je možné ukončit pouze u nález, které jsou vymýceny celosvětově. Zatím se jedná jen o pravé neštovice. Při předčasném ukončení očkování by mohlo dojít k návratu a rozšíření nález, případně ke vzniku epidemie. I proto se u nás stále očkuje proti záškrtu i dětské přenosné obrně.

Mýtus

Účinnost očkování není tak vysoká, jak se tvrdí.

Účinnost očkování lze nejlépe dokázat skutečností, že v České republice došlo k dramatickému snížení výskytu či úplnému vymizení nález, proti kterým se očkuje. Jedná se např. o pravé neštovice, dětskou přenosnou obrnu, zarděnky, infekční žloutenku typu B, záškrta, tetanus.

Mýtus

Očkování způsobuje autismus u dětí.

Vědecké důkazy o tom neexistují. Původ tvrzení o této souvislosti pochází ze studie z roku 1998, u které bylo následně prokázáno, že byla záměrně klamavá a zavádějící. Jednalo se o podvod, od uvedeného článku se odborný časopis Lancet distancoval a vyřadil jej ze své databáze. Autor článku byl vyřazen z britského seznamu lékařů a na území Spojeného království mu bylo zakázáno vykonávat lékařské povolání.

Mýtus

Očkování vyvolává astma či alergie.

Neexistují vědecké důkazy o tom, že by očkování způsobovalo nebo zhoršovalo alergie. Naopak pro řadu lidí s astmatem nebo atopickým ekzémem je očkování doporučováno, protože pacienti mohou mít vyšší riziko nákazy a těžkého průběhu onemocnění.

Mýtus

Nežádoucí účinky očkování jsou bagatelizovány a nejsou hlášeny.

Všichni zdravotníci jsou povinni hlásit veškeré závažné nebo neočekávané nežádoucí účinky očkování. Hlásit podezření na nežádoucí účinky může navíc kdokoliv, kdo se o podezření na nežádoucí účinky dozví. Data shromažďuje Státní ústav pro kontrolu léčiv.

Mýtus

Fungování vakcín se nezkoumá dostatečně dlouho.

Výzkum očkovacích látek probíhá již více než 100 let, u jednotlivých vakcín, než jsou uvedeny na trh, probíhá intenzivní výzkum a testování vždy na vysoce odborné bázi.

Mýtus

Očkování není bezpečné.

Bezpečnost vakcín je prokazována v rámci velmi přísného hodnocení. Předtím, než se vakcína dostane k lidem, absolvuje čtyři fáze testování. Je testována účinnost, bezpečnost, kvalita i dávkování. Vše probíhá pod přísnou kontrolou odborníků.

Mýtus

Očkovací látky obsahují toxické látky, např. hliník nebo rtuť.

Koncentrace těchto přídavných látek je ve vakcínách minimální a bezpečná, mnohem vyšší příjem „dostáváme“ z životního prostředí, rtuť není ve vakcínách užívaných v ČR vůbec.

Mýtus

Některé očkovací látky mohou vyvolat nemoc, proti které mají chránit.

Očkování můžou někdy doprovázet vedlejší účinky, které jsou reakcí organismu, mohou být i podobné jako příznaky dané nemoci, ale rychle ustupují. Očkování však nemůže způsobit nemoc, proti které se očkuje.

Mýtus

Očkování oslabuje imunitní systém a naši obranyschopnost.

Kapacita imunitního systému je mnohonásobně vyšší, než je zátěž očkováním. Vakcinace neoslabuje imunitní systém. U dětí dokonce překenuje období imunitní nevyzrállosti. Naopak ho posiluje a chrání nás před onemocněním, případně jejich závažnými průběhy.

Na internetu čteme leckdy informace, jejichž autoři si nedali práci se zjišťováním vědeckých a odborných faktů, jednoduše proto, že je to velmi pracné. Horší je, když mají dokonce za cíl poškodit smysl a význam očkování, proto, aby byli lidé více nemocní a společnost tak byla ochromená. I to se může stát, a proto je potřeba, abychom nepřijímali informace hotové, ale snažili se vždy proniknout k podstatě problému a porozumět mu.